

opusdei.org

Historia Opus Dei w Argentynie

Chrześcijańskie przesłanie, które Bóg pozwolił ujrzeć świętemu Josemaríi, jest dziś rzeczywistością w życiu wielu ludzi na całym świecie. Dlatego niemożliwe jest zapisanie wszystkich szczegółów historii jego rozwoju. Oto tylko kilka ważnych dat w historii Opus Dei w Argentynie, zwłaszcza z pierwszych lat.

24-09-2024

Prehistoria

„Prehistoria” Opus Dei w Argentynie zaczyna się niemal wraz z narodzinami tej instytucji. Kiedy święty Josemaría został wezwany przez Boga do założenia Opus Dei, rozwinął pracę apostolską wśród swoich znajomych i przyjaciół. Pierwszym członkiem Opus Dei był Isidoro Zorzano, który urodził się w Buenos Aires (13-IX-1902) i pierwsze lata życia spędził właśnie tam. Był inżynierem przemysłowym i szkolnym kolegą świętego Josemarii. Podczas hiszpańskiej wojny domowej (1936-1939) jego argentyńskie obywatelstwo pozwoliło mu pomóc wielu ludziom. Obecnie trwa proces kanonizacyjny Isidoro Zorzano.

Pierwsze kroki

Praca Opus Dei w Argentynie rozpoczęła się w Rosario. Biskup tego miasta, kardynał Antonio Caggiano, kilkakrotnie zwracał się z wyraźną prośbą do świętego Josemarii, w

prowadzonej między nimi korespondencji.

12 marca 1950 r., po 36-godzinnej podróży, trzech członków Opus Dei przybyło na niedawno otwarte lotnisko Ezeiza: ksiądz Ricardo Fernández Vallespín oraz profesorowie Ismael Sánchez Bella i Francisco Ponz. Celem tej pierwszej podróży było poznanie kraju i jego mieszkańców, aby przygotować się lepiej do pracy apostołskiej. Dostrzegając jednak sprzyjające okoliczności i na prośbę kardynała Caggiano, święty Josemaria zdecydował, że Ricardo Fernández Vallespín i Ismael Sánchez Bella pozostaną w mieście Rosario, rozpoczynając tam działalność duszpasterską i zawodową.

31 sierpnia tego samego roku ten sam kardynał pozostawił Przenajświętszy Sakrament w tabernakulum w kaplicy urządzonej

w wynajętym górnym piętrze starego domu przy ulicy San Juan 865.

Miejsce to było skromne, ale przestronne i miało być załączkiem pierwszej rezydencji.

Rezydencja studencka Litoral

Rezydencja studencka Litoral rozpoczęła swoją działalność w 1950 roku. W ciągu tych ponad 60 lat jej wpływ był odczuwalny w środowisku uniwersyteckim w Rosario. Wiele osób z sentymentem wspomina lata spędzone w tym akademiku. To właśnie tu Adolfo Isoardi, student medycyny z Cordoby, odkrył swoje powołanie i jako pierwszy poprosił o przyjęcie do Opus Dei jako numerariusz (1 listopada 1950 r.).

W grudniu 1951 r. z Hiszpanii przybyli ksiądz Ignacio Echeverría i 18-letni José Luis Gómez. Kilka dni później, w styczniu 1952 r., również z Hiszpanii przybył Ángel Ruiz Vallés.

Obaj studenci rozpoczęli studia na kierunkach ekonomicznych i inżynieryjnych w Rosario.

Z Rosario do Buenos Aires

W 1952 r. ksiądz Ricardo Fernández Vallespín przeniósł się do Buenos Aires i tym samym rozpoczął się nowy etap w rozwoju Opus Dei w tym kraju. W tym samym roku Arnaldo Contreras, młody lekarz z Tucumán, poprosił o przyjęcie do Opus Dei w Rosario. Kilka miesięcy później Ismael Sánchez Bella powrócił do Hiszpanii, aby na życzenie św. Josemarii rozpocząć tworzenie przyszłego Uniwersytetu Nawarry w Pampelunie.

Opus Dei i kobiety w Argentynie

W tym samym roku 1952, w wyniku posługi kapłańskiej Ricardo Fernández Vallespína i Ignacio Echeverría, pierwsze argentyńskie kobiety odkryły swoje powołanie do

Opus Dei: Kitty Capón, studentka statystyki i matematyki na Narodowym Uniwersytecie Litoral, która poprosiła o przyjęcie do Opus Dei 13 sierpnia tego samego roku, oraz Ofelia Vitta, nauczycielka, która uczyniła to w grudniu. W tym czasie młoda Hiszpanka, Sabina Alandes, przyjechała do Argentyny, aby pomóc w rozwoju rozpoczynającej się pracy apostolskiej wśród kobiet. Dzień po ich przyjeździe, w święto Najświętszej Maryi Panny, przy bocznym ołtarzu Najświętszego Serca, ksiądz Ignacio Echeverría odprawił Mszę świętą w bazylice w Luján. Na tej Mszy były Kitty i Sabina, które po kilku godzinach udały się do Rosario.

„Dwadzieścia pięć

Na początku 1953 r. przy ulicy 25 Grudnia w Rosario, między ulicami San Juan i San Luis, zbudowano dom, który miał być pierwszym ośrodkiem

dla kobiet w Argentynie. Odbywała się tam intensywna działalność, a kilka młodych kobiet odkryło swoje powołanie do Opus Dei: María Elsa Fabri, Ana María Brun, studentka językoznawstwa; Estela Barbero, studentka historii; Alba María Blotta, studentka nauk pedagogicznych i Evangelina Del Forno, studentka architektury na Narodowym Uniwersytecie Litoral. Dom wkrótce okazał się zbyt mały i na początku 1955 r. Cheroga, otworzono pierwszy ośrodek przy ulicy San Luis 401.

Pierwsi supernumerariusze

Carmen i Pepe Ferrer, hiszpańskie małżeństwo supernumerariuszy, którzy wraz z dziećmi przeprowadzili się do Buenos Aires na początku lat pięćdziesiątych, a dokładniej do miejscowości Adrogué, przyczynili się do szerzenia ducha Opus Dei poprzez swoją pracę zawodową.

Tak więc w połowie lat pięćdziesiątych, podczas gdy Opus Dei szybko rozprzestrzeniało się w Rosario i Buenos Aires, pierwsi mężczyźni i kobiety z Argentyny poprosili o przyjęcie jako supernumeraria i supernumerariusze. Wśród tych z Rosario byli to Aurelio García, Eugenio Brusa i jego żona Delia, Marcos Ronchino, Juan Lo Celso i José Vicente Vitta. Nieco później, w Buenos Aires: Eduardo Grandoli, Lissy i Luis Landry; Marta i Ricardo Ballester Molina.

Pierwsza rezydencja w Buenos Aires

W 1953 r. aby założyć akademickośrodek, wynajęto stary dom przy ulicy Chacabuco 962, w dzielnicy San Telmo. W następnym roku zamieszkał tam Miguel Gutiérrez z Tucumán, który obronił doktorat z chemii w Granadzie (Hiszpania),

gdzie poznał Opus Dei. W międzyczasie w Rosario inni młodzi ludzie kontynuowali pracę formacyjną: Ernesto Don, z miasta Esperanza w prowincji Santa Fe, który przeniósł się do Rosario, aby studiować medycynę; Ernesto García, który w tym czasie studiował inżynierię; Francisco Polti, który w swoim czasie był biskupem Santiago del Estero, a wcześniej Santo Tomé (Corrientes).

Adolfo Isoardi, Ernesto García i Francisco Polti dołączyli do rzymskiego Kolegium Świętego Krzyża, Międzynarodowego Centrum Opus Dei, w połowie lat pięćdziesiątych XX wieku, aby studiować filozofię i teologię. Później wszyscy trzech zostali wyświęceni na kapłanów w Rzymie. Kiedy wrócili do kraju, apostołstwo Opus Dei nabrało nowego rozmachu.

Dekada rozwoju i pracy

Od września 1956 r. kobiety z Opus Dei miały swój pierwszy ośrodek w Buenos Aires, mieszczący się pod adresem Beruti 2926. Tere Zumalde i María José Vásquez, Hiszpanki, które przybyły do Rosario kilka lat wcześniej, oraz Edith Sabolo rozpoczęły tam swoją pracę. Wspierała ich grupa kobiet, w tym Marta Ballester Molina, Lissy de Landry i Lucrecia Sáenz de Palma.

W Rosario, w 1957 r., Ignacio Rodriguez, pracujący w brygadzie sprzątającej na Kolei Urquiza, który z czasem zostanie strażnikiem kolejowym, odkrył swoje powołanie do Opus Dei i poprosił o przyjęcie jako przyłączony.

W początkach lat sześćdziesiątych XX wieku liczba członków Opus Dei w Argentynie nie przekraczała 50 osób, w tym mężczyzn i kobiet, małżonków i stanu wolnego, księży i świeckich.

Wśród kobiet pierwszymi były María Isabel Verri i Nélida Lizaso, pracujące w Departamencie Dokumentacji Osobowej Policji Federalnej, poprosiły o przyjęcie do Dzieła w ośrodku Beruti. W 1959 r. rezydencja Beruti została przeniesiona do nowego domu przy ulicy Paraguay, a bardzo szybki rozwój doprowadził do otwarcia ośrodka Sur w Belgrano.

Na początku 1962 roku do Buenos Aires przybył ks. Emilio Bonell, który był wikariuszem regionalnym do 1991 roku. Przez wszystkie te lata, aż do swojej śmierci w 2007 r., prowadził intensywną pracę kapłańską i zachęcał, zgodnie z życzeniem świętego Josemarii, do rozszerzania pracy Opus Dei w wielu miastach kraju.

W 1963 roku dom przy ulicy Chacabuco w San Telmo został opuszczony, a akademik Los Aleros

został otwarty na rogu ulic Amenábar i Olaguer y Feliú. Do dziś co roku gości on wielu studentów z różnych części kraju. W tym samym 1963 roku w Rosario pozyskano dom przy ulicy San Lorenzo 840.

W 1964 r. ksiądz José María Fontán i kilka innych osób zaczęło podróżować do Kordoby, a w 1971 r., dzięki hojności wielu osób, otwarto tam pierwszy ośrodek. W następnym roku udało im się kupić w mieście Bella Vista stary dom - obecnie La Chacra - który miał być wykorzystywany jako dom rekolekcyjny i miejsce do prowadzenia kursów formacji chrześcijańskiej. Od tego czasu każdego roku przez ośrodek przewijają się tysiące osób.

W 1961 r. w Buenos Aires pojawił się pomysł stworzenia Szkoły Gospodarstwa Domowego i Kultury dedykowany kształceniu kobiet. W

1967 r. programy studiów zostały rozszerzone, a ICIED (Instituto Integral de Estudios Domésticos) został otwarty w Bella Vista. W Argentynie ICIED stał się odpowiedzią na potrzeby rozwijającego się przemysłu hotelarskiego. Podążając za zmianami w pedagogice, ICIED został przekształcony w ICES i jest prywatnym instytutem edukacji publicznej.

Inne inicjatywy edukacyjne

Na początku lat siedemdziesiątych, w wyniku osobistych inicjatyw wiernych Opus Dei, przy współpracy współpracowników i przyjaciół, powstało szereg Rolniczych Ośrodków Szkoleniowych oraz szkół Los Molinos i Buen Ayre. Te instytucje edukacyjne i rozwoju społecznego są własnością stowarzyszeń cywilnych i otrzymują opiekę duchową od Opus Dei. Z

czasem, dzięki nauczaniu świętego Josemaríi, powstały inne szkoły w różnych miastach Argentyny.

Święty Josemaria w Argentynie

7 czerwca 1974 r. święty Josemaría Escrivá przybył z Brazylii do Argentyny w ramach podróży katechetycznej do Ameryki. Pozostał w tym kraju do 28 czerwca. Podczas swojego pobytu prowadził ożywione spotkania z ludźmi w każdym wieku i z różnych środowisk. Szacuje się, że ponad dwadzieścia pięć tysięcy osób mogło go zobaczyć i usłyszeć w tych dniach podczas spotkań, które odbyły się w La Chacra, Colegio de Escribanos de la Ciudad de Buenos Aires, Centro Cultural San Martín i teatrze Coliseo. 12 czerwca udał się z pielgrzymką do bazyliki Luján, gdzie odmówił Różaniec Święty wraz z rzeszą wiernych zgromadzonych w kościele.

26 czerwca 1974 r., dokładnie rok przed swoją śmiercią i na krótko przed opuszczeniem Argentyny, święty Josemaria powiedział: „**A kiedy odejdę, pozostanę u stóp Matki Bożej z Luján; tam zostawiam moje serce... Moje dzieci, dziękuję wam, dziękuję Bogu, dziękuję wam i dziękuję Matce Bożej z Luján: ponieważ przyszedłem i ponieważ odejdę, ale wrócę; a co więcej, zostanę**”.

Od zakończenia wizyty

Po wizycie świętego Josemaríi w Argentynie rozpoczął się nowy etap w historii Opus Dei w tym kraju. W kolejnych latach rozpoczęto pracę apostolską w La Plata (1980), Tucumán (1981), Mendoza (1982), Santa Fe i Santo Tomé, Corrientes (1986). W latach 90. rozpoczęto stabilną pracę Opus Dei w Mar del Plata (1990), Salta i Posadas (1995), a w 2003 r. w San Juan.

W 1978 roku z inicjatywy grupy specjalistów i biznesmenów powstał Instituto de Altos Estudios Empresariales (IAE), który w 1991 roku stał się fundamentalną częścią Universidad Austral. W maju 2000 roku swoje podwoje otworzył Szpital Uniwersytecki Austral.

W 1992 oraz 2002 roku wielu Argentyńczyków uczestniczyło w beatyfikacji i kanonizacji świętego Josemarii w Rzymie.

Od 1992 r., każdego roku w liturgiczne wspomnienie świętego Josemarii, 26 czerwca, Msze święte odprawiane są nie tylko w licznych kościołach w głównych miastach kraju, ale także w wielu małych miasteczkach i wioskach, w których rozprzestrzeniło się nabożeństwo do założyciela Opus Dei.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/historia-opus-dei-w-argentynie/> (24-01-2026)